

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **X**, narozen X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Lenkou Šrámkovou
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2024, č. j. OSH 319/24-2/67.1/24099/NL,
KULK 53022/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, oboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 5. 4. 2024, č. j. MUNO 15815/2024, kterým byl žalobci podle § 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zadržen řidičský průkaz ev. č. X, vydaný Magistrátem města Ústí nad Labem dne 15. 6. 2020, do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku, z důvodu uvedeného v § 118b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť žalobce se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou. Uvedeného jednání se měl dopustit jako řidič motorového vozidla tovární zn. X, RZ: X (X), dne 26. 3. 2024 kolem 10:20 hodin, v katastru obce Nový Bor na silnici I. tř. č. 9 (souřadnice GPS N50.767650, E14.537857), po orientačním testu testerem DrugWipe 5SP, který byl pozitivní na THC.
2. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně nejprve obecně popsal institut zadržení řidičského průkazu. Uvedl, že jeho cílem je zamezit osobě podezřelé ze spáchání přestupku v dalším páchání činnosti ohrožující bezpečnost a plynulost silničního provozu. V daném případě se žalobce odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou poté, co orientační test vyšel pozitivně na THC, což nasvědčuje užití návykové látky. Správní orgán I. stupně dále poukázal na to, že žalobci byl v minulosti šestkrát uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a v kartě řidičů má 48 záznamů o přestupcích. Považoval proto za žádoucí zamezit žalobci v řízení motorových vozidel do pravomocného rozhodnutí o přestupku. Jako podklady pro vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu správní orgán I. stupně hodnotil listiny oznámení o zadržení řidičského průkazu, potvrzení o zadržení řidičského průkazu a výpis z evidenční karty řidiče.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce brojil odvoláním, v němž tvrdil, že cannabis užívá na základě doporučení lékaře. Namítal, že lékařské vyšetření odmítl, neboť mu jeho víra neumožňuje odběry krve.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaný žalobcovo odvolání zamítl. Stejně jako správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že podmínky pro zadržení řidičského průkazu byly splněny. Poukázal přitom na opakované porušování pravidel silničního provozu žalobcem a jeho nebezpečnou jízdu. Na základě oznámení vozidlo tovární zn. X, RZ: X, X barvy, mělo jet z Kamenického Šenova přes Nový Bor na Českou Lípu a ohrožovat účastníky provozu na pozemních komunikacích. K námitkám žalobce žalovaný uvedl, že mu není kladeno za vinu řízení vozidla pod vlivem návykových látek, ale nepodrobení se lékařskému vyšetření. Povinnosti podrobit se vyšetření jej nezprošťují zdravotní důvody k užívání léků s obsahem cannabis ani skutečnost, že je silně věřící.

II. Žaloba

5. V podané žalobě žalobce nejprve uvedl, že byl rozhodnutím Městského úřadu Nový Bor ze dne 4. 6. 2024, č. j. MUNO 25064/2024, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že se dne 26. 3. 2024 odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou

látkou. Dále zdůraznil, že své námitky směřuje pouze proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2024, č. j. OSH 319/24-2/67.1/24099/NL, KULK 53022/2024.

6. Tvrdil, že žalovaný nevzal v úvahu jeho argumentaci, dle které správní orgán I. stupně neposuzoval dostatečně zdravotní stav žalobce, který je z důvodu revmatoidní artritidy odkázán na léčbu pomocí technického konopí. Tuto léčbu doporučilo zdravotnické zařízení Ambulance bolesti ALMEDEA s.r.o. i Krajská zdravotní nemocnice Ústeckého kraje, což žalobce v průběhu správního řízení doložil. Žalobce je rovněž držitelem poukazu k odběru technického konopí. Žalobce je nadto Svědkem Jehovovým a jeho náboženství mu zakazuje darovat krev. Žalobce nemohl podstoupit lékařské vyšetření i proto, že měl domluvené velmi důležité pracovní jednání.
7. Správní orgán I. stupně se nezabýval ani tvrzením žalobce týkajícím se poučení policistů. Měli mu sdělit, že pokud předloží „papíry“ od lékařů, které dokládají, že bere cannabis olej s THC, řidičský průkaz mu do čtrnácti dnů vrátí.
8. Žalovaný nedoplnil dokazování a nepřihlédl k argumentům žalobce. Žalobce proto navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
11. Podle soudu je na úvod třeba vyjasnit podstatu řízení, jehož výsledkem bylo vydání napadeného rozhodnutí.
12. Podle § 118b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu „*policista může zadržet řidičský průkaz, je-li řidič podezřelý z přestupku nebo trestného činu spáchaného tím, že se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) nebo g) odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*“ Podle odst. 4 téhož ustanovení „*policie písemně oznámí zadržení řidičského průkazu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa spáchání skutku; oznámení odešle spolu se zadrženým řidičským průkazem bez zbytečného odkladu, nejpozději následující pracovní den po dni zadržení řidičského průkazu (...)* Zadržení řidičského průkazu oznámí policie bez zbytečného odkladu rovněž obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení údajů o řidiči v registru řidičů, který o tom provede v registru řidičů záznam.“
13. Podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu „*obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; tímto úkonem může být vydání rozhodnutí (...)* Obecní úřad obce s rozšířenou působností řízení podle věty první nezahájí nebo zastaví, pokud by

zadržení řidičského průkazu bylo nepřiměřené vzhledem k okolnostem, za nichž byl zadržen podle § 118b.“

14. Rozhodnutí správního orgánu o zadržení řidičského průkazu má předstižný účel, kterým je vyřazení rizikového řidiče z provozu za situace, kdy jeho chování již vedlo ke spáchání dopravního přestupku. Zákon stanoví taxativně důvody, pro které je možno řidiči zadržet řidičský průkaz. Jde přitom o nejzávažnější porušení právních předpisů.
15. Pro správné posouzení projednávané věci je třeba důrazně odlišovat správní řízení ve věci spáchání přestupku a správní řízení vedené ve věci zadržení řidičského průkazu. Toto rozlišení má totiž vliv na povahu námitek, které může žalobce úspěšně uplatňovat proti jednotlivým rozhodnutím vydaným v těchto řízeních. Zadržení řidičského průkazu dle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu je samostatným správním řízením, které se vede nezávisle na případném řízení o přestupku (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2023, č. j. 7 As 313/2022-22, ze dne 7. 9. 2023, č. j. 9 As 87/2023-26, nebo ze dne 30. 1. 2020, č. j. 2 As 283/2018-32). Pro řízení o zadržení řidičského průkazu tedy není nijak rozhodné, zda bylo zahájeno řízení o přestupku a jaký byl jeho výsledek. Výsledek řízení o přestupku má obecně řečeno vliv pouze na to, kdy bude řidiči případně zadržený řidičský průkaz vrácen. V řízení o zadržení řidičského průkazu tak není úkolem správního orgánu prokazovat řidiči spáchání konkrétního přestupku a podrobně zjišťovat a odůvodňovat naplnění jeho skutkové podstaty.
16. Žalobce v projednávané věci namítal, že správní orgány dostatečně neposoudily jeho námítka týkající se zdravotních potíží a náboženského přesvědčení, které zakazuje odběr krve. Zároveň odkazoval na rozhodnutí o přestupku ze dne 4. 6. 2024, č. j. MUNO 25064/2024. Tvrdil, že toto rozhodnutí bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím. Tak tomu ale nebylo. Napadeným rozhodnutím označeným v žalobě bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a bylo jím potvrzeno rozhodnutí ze dne 5. 4. 2024, č. j. MUNO 15515/2024, kterým byl žalobci zadržen řidičský průkaz. Meritem věci v daném případě tedy nebylo posouzení spáchání přestupku žalobcem, ale zákonnost zadržení jeho řidičského oprávnění. Jelikož žalobce výše uvedenými námitkami brojil proti skutečností řešeným v řízení o přestupku, nemohl se jimi soud ve zde přezkoumávané věci zabývat.
17. K námitce, že žalovaný nedoplnil dokazování ani nepřihlédl k argumentům žalobce, soud připomíná, že kvalita žaloby předurčuje kvalitu a obsah rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2009, č. j. 7 As 73/2008-65). Ve správním soudnictví se uplatňuje dispoziční zásada, dle níž náleží klíčová role při určení předmětu a rozsahu soudního přezkumu žalobci. Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud také v obecné rovině. Není úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999, sp. zn. I. ÚS 164/97, a ze dne 19. 11. 1999, sp. zn. IV. ÚS 432/98). Z napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že žalovaný na odvolací námítka žalobce (formulované obdobně jako v podané žalobě) na str. 3 napadeného rozhodnutí reagoval. Žalobce v žalobě argumentaci žalovaného konkrétně nerozporoval. Neuvedl ani, jaké další námítka žalobce měly být v odvolacím řízení opomenuty. Z žaloby také není patrné, kterým důkazním návrhům žalovaný nevyhověl. Takto obecně formulovanému žalobnímu bodu proto soud nemohl vyhovět a námitku považoval za nedůvodnou.

18. Pokud žalobce dále argumentuje tím, že mu mělo být policisty sděleno, že pokud doloží „papíry“ od lékařů, které dokládají, že bere cannabis olej s THC, bude mu řidičský průkaz do čtrnácti dnů vrácen, ani tento žalobní bod není nijak dále rozveden. Žalobce své tvrzení navíc ničím nedokládá.
19. Krajský soud dospěl k závěru, že správní spis poskytuje jednoznačnou oporu pro závěry správních orgánů stran naplnění podmínek pro postih žalobce ve smyslu § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu, a dále, že správní orgány obou stupňů učinily úvahu ohledně hodnocení konkrétních skutkových okolností, které je vedly k rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu žalobce (okolnosti skutku, žalobcova přestupková minulost).

V. Závěr a náklady řízení

20. Z uvedených důvodů vyhodnotil soud žalobní námitky jako nedůvodné a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobce.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
23. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Mgr. Karolína Tylová LL.M.
předsedkyně senátu